

Beflagelse over, hvad der manglede paa Finanslovsforlaget. Det vil jo komme saaledes, at hvis den ærede Minister i dette Thing vil forsøge paa at gennemføre det med Hensyn til Frederikshavns Havn, som det ærede Medlem selv erkjender mangler paa Finansloven, vil det ærede Medlem efter de Ytringer, han har ladet falde, komme i det forunderlige Dilemma at maatte stemme imod, hvad han selv har ønsket. Det bliver imidlertid det ærede Medlems Sag, ikke min, det maa det ærede Medlem selv om. Anledningen til, at jeg begjærede Ordet, var egentlig ogsaa en Ytring af det ærede Medlem om, at det var uklogt af Ministeriet at yppe Riv paa denne Finanslov. Jeg for mit Vedkommende erklærer, at jeg vil stemme for de Ændringsforslag, som de forskjellige ærede Miniſtre agte at stille, saavel for dem, der ville fremkomme fra den høitærede Krigs- og Marineminister, som fra den høitærede Kultusminister, men først og fremmest for den Ændring, som er bebudet af den høitærede Finansminister med Hensyn til Embedsmændenes Lønningsstillæg. Naar det forekommer det ærede Medlem at være uklogt af Ministeriet at ville yppe Strid paa Finansloven, forekommer det mig, at det vilde være uforvarligt, dersom den høitærede Finansminister ikke vilde anvende alle de Midler, som staa til hans Raadighed, for at forskaffe Embedsmændene det Lønningsstillæg eller, jeg vil ikke kalde det Lønningsstillæg, men i Virkeligheden det Dyrtdstillæg, som de have et billigt og retfærdigt Krav paa. Vi maa erindre, mine Herrer, at det er omtrent en 10 à 11 Aar siden, at Lønningslovene blev vedtagne. Allerede efter 4 eller 5 Aars Forløb kom man til det Resultat, at Forholdene havde forandret sig saaledes, at der maatte ydes Embedsmændene et større Tillæg til den Lønning, som dengang var bleven bestemt som passende efter de daværende Forhold. Dette Lønningsstillæg blev bestandig vedtaget uforandret i 4 Aars Finanslove. Vi maa erindre, mine Herrer, at, dersom Lønningsstillæget ikke paa nogen Maade skulde blive bevilget, er Forholdet ikke det, at man negter Embedsmændene dette Tillæg, men at man tager fra de Mænd, som engang have været vant til at faae en saa høj Lønning, som man gennem Lønningsstillæget har ydet dem. Lad os erindre de store Klasjer af Embedsmænd, som sidde paa Sager af 3,000 Kr. Der er f. Ex. Kapitainklasjerne, som staa omtrent paa en Gage af 3,000 Kr. De have hidtil haat, om jeg ikke huffer feil, et Lønningsstillæg af cirka 300 Kr. Naar man nu paa eengang fra et Budget paa 3,300 Kr. tager 300 Kr. bort, vil det i Virkeligheden være et saa søleligt Savn, at man meget maa beklage, om det ikke skulde lykkes den høitærede Finansminister at faae gennemført disse Lønningsstillæg, hvorved Embedsmændene dog i Virkeligheden kun faae, hvad de

ere vante til at have. Måret iaar er i Virkelighed ikke noget billigt Aar; jeg tror tværtimod, at Måret tegner til at blive ligesaa dyrt som det forløbne Aar, der i Virkelighed har været dyrere end de tidligere Aar. Vi maa erindre, mine Herrer, at vi her have en Embedsstand, som gennemgaaende er saa respektabel, som man paa nogen Maade kan ønske. Vi skulle i Virkelighed vogte os stærk for, at vi ved at knappe af paa Lønningerne og ved at knappe af paa det, som Embedsmændene have været vant til, friste dem ind paa Vaner, som vi Gud ske Lov hidtil have været fri for her. Derfor vil jeg af Hjertet ønske, at det vil lykkes den høitærede Finansminister at forene Thingene paa den Maade, at de enes om at give Embedsmændene Dyrtdstillæg ikke alene for dette Aar, men ogsaa for det forløbne.

Sauerlev: Jeg finder Anledning til at takke den høitærede Indenrigsminister for hans Belvillie ligeoverfor de to af de Punkter, som jeg fremdrog. Ligeoverfor det tredje Punkt synes det, som om den høitærede Minister var mere betænkelig, hvad enten det nu blev en Bei eller en Sernbane til Skagen, der blev Tale om. Det forekommer mig, at den høitærede Indenrigsminister stillede en saadan Bei eller Sernbane i et vel mærkt Lys. Efter min Erfaring — og jeg har reist den Bei flere Gange — er det kun den halve Mil nærmest ved Byen, hvor der kan siges at være Sandflugt, der kan have nogen Betydning med Hensyn til en Odelæggelse af en Sernbane eller Bei. Den øvrige Del af Veien er flad, og den er temmelig fugtig, og der vil der efter min Mening ikke kunne blive Tale om nogen Sandflugt. Det er kun den halve Mils Bei nærmest ved Byen, hvor der kan være Tale herom. Jeg mener, at det er en Ulempe, som Stagboerne med Glæde ville paatage sig, at holde Veien ryddelig, naar de med denne Ulempe have Udsigt til at faae en lille Sernbane. Overfor det ærede Medlem fra 6te Kredts (W. Peterſen), som mente, at jeg havde talt paa en saadan Maade om Regjeringens Stilling til Finansloven, at jeg blev stillet i et uheldigt Lys, forsaavidt der blev stillet Forslag med Hensyn til Frederikshavns Havn, idet jeg da blev nødt til at stemme imod det, vil jeg sige, at det er ganske rigtigt, at jeg vil blive nødt til at stemme imod Forslaget, og det fordi jeg ikke vil berede Finanslovsforlaget Banfeligheder. Thi hvis man vilde foretage en Forandring i Forslaget af den Betydning, som det vil være, naar Folkethinget bestemmer at ville optage en Bevilling til Paabegyndelsen af en Havn efter den Plan, som foreligger, — og jeg forudsætter, at det er Folkethingets Mening, at denne Plan vil det ialtsald iaar ikke gaa ind paa, — mener jeg, at det vilde være at berede Finansloven saa store Banfeligheder ved at stemme for